

ПРАВНО СХВАТАЊЕ

О потребним елементима за оптужни предлог код кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. К

За постојање кривичног дела из члана 138. став 2. КЗ, потребно је да се зна на која лица се односи претња и чија је лична сигурност угрожена, али то не значи да идентитет тих лица мора бити тачно одређен у оптужном акту, већ је довољно да је та лица могуће одредити – идентификовати према некој околности која стоји у вези са упућеном претњом

(Правно схватање усвојено на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда дана 28.11.2011. године).

Образложење

Код кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, често се појављује дилема да ли је уопште неопходно прецизно именом и презименом означити пасивног субјекта – оштећеног или је за оптужни предлог довољно да је он одредив, тј. да се из диспозитива зна на која лица се односи претња којом се прети злом, а што има за последицу стварање неспокојства, страха и нарушавања правне и физичке несигурности, тј. личне слободе.

Кад је претња упућена директно, непосредно, онда нема дилеме на кога се односи. Међутим, када је претња упућена већем броју неидентификованих лица, преко интернет презентације друштвене мреже „Facebook“ или каквог другог прецизног средства електронске комуникације које је доступно свима јер је приступ тој мрежи неограничен, онда је за оптужни акт довољно да су пасивни субјекти одредиви, а која су њихова имена и презимена и да ли су за претњу сазнали је ствар доказивања у кривичном поступку.